

A védikus írások tanítása szerint a világmindenségben minden személyes. Legyen az bármilyen természeti jelenség, vagy égitest – személyes léttel rendelkezik. Így **a Föld bolygó is Földanya, és Ő nem más, mint Istennek a felesége. Mi, emberek az Ő gyermekeik vagyunk**, és az lenne a feladatunk, hogy Apánk útmutatásai szerint éljünk, és tiszteljük, óvjuk szerető Anyánkat, a Földet.

„Szeretett Hitvesem!

Bár Te mindentudó vagy, mégis úgy érzem, ki kell Neked öntenem a szívemet.

*Amit jósoltál, sajnos bekövetkezett: beköszöntött a „modern kor”. Szeretett gyermekeink, az emberek nagyon szánalmas helyzetbe kerültek: úgy viselkednek, mintha lázálom gyötörné őket, és a teljes amnézia állapotában ön-, és közveszélyessé váltak. Zavarodott viselkedésük miatt egyre több kárt tesznek bennem, így az én állapotom is egyre aggasztóbb. **Ereimet**, a folyókat, mindenféle veszélyes méreggel fecskendezik tele. **Csontjaimat**, a hegyeket, darabokra zúzzák, és gyárakba hordják. **Hajamat**, az erdőket, kopaszra nyírják, mintha nem tudnák, hogy ez biztosítja számukra az életet adó levegőt. **Testem** felszínét óriási lándzsákkal szurkálják tele, hogy **bőröm** alól szúnyog módjára kiszivattyúzzák **testnedveimet** és ezzel fűtik hatalmas kohóikat, melyek hevétől egyre növekvő lázban égek. A kegyetlenné vált emberiség többi szeretett gyermekem esküdt ellensége is lett: az állatoké, akik pedig ugyanolyan közel állnak szívemhez, mint ők maguk. Összeszorul a szívem, mikor azt látom, hogy ártatlan gyermekeim milliárdjai halnak meg az állattartó haláltáborokban. Mindezt pusztán azért, mert az emberek mohón vágynak arra, hogy testvéreik holttestéből lakmározzanak. És ami még fájdalmasabb, nem csupán védtelen testvéreikkel, az állatokkal bánnak ilyen kegyetlenül – egymást sem szeretik többé! Kihasznlják egymást, háborúkat szítanak, nők és gyermekek szenvednek, és hogy a borzalmakat el tudják viselni, különféle mérgekkel őrzik meg magukat, hogy átmenetileg ne kelljen tudomást venniük arról a pokoli állapotról, melyet saját maguk teremtettek.*

***Elfordultak Tőled, minden gyönyör forrásától, és az élettelen anyagban keresik boldogságukat. Hát nem jönnek rá, hogy a boldogság nem anyagi dolog? Hogyan lehetne az anyagban megtalálni?! Olyan ez, mintha valaki elhagyná a hűvösen csobogó forrást, és a sivatagba menekülne, hogy a szomját csillapítsa. Lázadó kamasz módjára mindent kitalálnak, csak hogy elfelejtsék: valójában mindent Tőlünk kapnak, sőt megpróbálják maguknak, és egymásnak is bemagyarázni, hogy nem is léteünk!** Azt gondolják, ha egyre többet és többet vesznek el kincseimből, egyre jobban és jobban kizsákmányolnak, akkor boldoggá válhatnak. Mivel látják, hogy fogytán az erőm, és egyre több gyermekemnek nem jut enni való, azzal vádolnak, hogy családunk túlnépesedett s nem tudom többé eltartani őket. Valójában azonban képes lennék többször ennyi gyermekről is gondoskodni, ha beérnék annyival, amennyire valóban szükségük van. Tudod, nem is az fáj a legjobban, amit velem művelnek, hanem az, hogy szenvedni látom őket, és hogy tudom: egyre távolabb kerülnek a boldogságtól.*

A sok szomorúság közepette azért van egy csodálatos örömhírem is!

***Most van esélyük megtisztítani szívüket és ha belül megtisztulnak, a világban is minden helyre áll majd!** Legyen valaki bármilyen bőrszínű, nemű, beszéljen bármilyen*

*nyelven, éljen bárhol a világon, ha szeretettel szólít meg Téged végtelen számú neveid valamelyikén, azt egyre növekvő boldogság árasztja majd el! Minden reménységem az, hogy látom, azok az őszinte gyermekeink, akik menedékre találtak áldást hozó neveidnél, azokat felébresztetted szörnyű alvajárásukból, szétoszlattad rémálmukat, és fokozatosan megszünteti beteges állapotukat, melyben szüleik és testvéreik ellen fordultak. **Végre felelevenítették Hozzád fűződő kapcsolatukat, újra testvérként tekintenek minden élőlényre, s szerető anyjuknak is igyekezzenek szépen gondját viselni.** Odaadóan segítik bajbajutott, éhező testvéreiket, s olyan közösségeket hoztak létre, melyek nem pusztítják tovább testemet, és minden jóérzésű lelket is arra bátorítanak, hogy kezdje el énekelni Szent Neveidet, és lépjen a béke útjára.*

Drága Uram! Biztos vagyok benne, hogy hamarosan szebb idők köszöntenek ránk, ha gyermekeink szíve megváltozik, az én szenvedéseim is megszűnnek majd, hiszen egyetlen vágyam az, hogy boldognak lássam őket!

Szerető feleséged:

Földanya"

Fogadjuk el Földanyát anyánknak, ismét, akitől az önzetlenséget, a megbocsájtást és a terhek elviselésének képességet tanulhatjuk meg, ismét.

Tiszteljük Öt! A Földanya gyermekeként! Öt, aki olykor egy csodálatos nő formájában jelenik meg nekünk, és aki fenntart minden élőlényt, aki önzetlenül megad mindent. Még akkor is, ha tiszteletlenek vagyunk vele. Az életterünk a Föld, a kék bolygó, melynek állapotáért felelősek vagyunk. És az egyetlen módja annak, hogy megmentsük a természetet, ha lelki módon viszonyulunk hozzá. A boldogság a lelki növekedésből származik, nem pedig gazdasági haszonból. Az emberek, a gyermekek célja nem lehet a Természet ellenőrzése, csak a tisztelete.

Az Atharva Veda gyönyörű imája:

„A változatlan, hatalmas, törvény által támogatott Föld a növények békés és kedves univerzális anyja – rajta járunk mindig!”